

не обичаше всякакъвъ видъ слава, както баша му Филипъ, който се възхваляваше въ словата си, за софистическата му страшность, и Олимбийските побѣди съ колесниците⁽¹⁾ му начертаваше ги надъ монетите си, тъй щото единажъ като се случи да попитатъ Александра неговите приятели дали т. е. иска на Олимбийтъ да се подвизава въ попрището съ пехотите (защото бѣше бѣръ на крака), „Да каза ако бѣхъ ималъ царие за подвизници.“ Види се, че той въобщѣ не бѣше расположенъ къмъ родътъ на борачите; защото макаръ че бѣ установилъ подвизи не само за пѣсни, за свирки и китари, по и за рапсодий,⁽²⁾ и всякакъвъ видъ на ловъ, на дървенъ бой, съ плесници и панкратически,⁽³⁾ та никой пакъ не е показвалъ готовностъ да опрѣдѣли нѣкоя награда за тѣхъ.

§ 5. Прочее, единажъ при отеждствието на Филипъ случи се щото Александъ да угоща на нѣкога си посланици испратени отъ Персийския царь, та следъ като бѣше придобилъ съ тѣхъ тѣсно домашно приятелство, много ги бѣ зачудило Александровото дружелюбие, и че не ги попита нѣкое дѣтинско или маловажно питание, но

1). Още до днесъ сѫществуватъ златни монети отъ Филипъ като е начертана побѣдоносната му колесница.

2). Т. е. които пѣха поетическите Омирови пѣсни наречени рапсодий.

3). Т. е. подвигъ смѣсенъ съ борение и плесници.